

[Hans Rasmussen.]

bøjelighed, som fra den Side er kommet til Udtryk ved mere end een Lejlighed, er ogsaa noget, som paa det allerskarpeste bør paatales, og som jeg tror vi alle sammen vil være enige om at beklage. I det hele taget tror jeg, vi vilde gøre en nyttig Gerning, hvis Rigsdagen, Pressen og alle, der har Indflydelse paa Offentligheden paa en eller anden Maade, vilde arbejde i Fællesskab hen imod lignende Tilstande som dem, jeg tror gør sig gældende adskillige andre Steder, hvor man ... (*Fraenkel: I England!*). Ja, f. Eks. i England... har det saaledes, at det hører til det almindelige, at man ikke vover at anse en sigtet eller anklaget Person for at være en Forbryder, en Lovovertræder, før der er faldet Dom i hans Sag. Der er tidligere her gjort opmærksom paa — undskyld, at jeg peger paa dette — det Faktum, at et engelsk Blad i sin Tid fik en meget betydelig Bøde blot for en Overskrift over en Artikel, en Overskrift, der stemplede en sigtet som en overbevist Forbryder. Hvis noget tilsvarende ved en og anden Lejlighed kunde effektueres i vort Samfund, vilde der neppe ske nogen Skade derved; jeg tror, at vi alle vilde være tilfredse, om det skete. I det hele taget tror jeg, vi vilde faa bedre Tilstande, hvis vi arbejdede hen imod i disse Forhold at indtage et lignende Standpunkt som det, jeg har Indtrykket af, at man i det engelske Samfund stiller sig paa.

Maa jeg i øvrigt med Hensyn til Spørgsmaalet om Afhøringen, dette betydelige Spørgsmaal, have Lov til at sige, at jeg hilser med største Tilfredshed de Ændringer, som den højtærede Justitsminister stiller Forslag om. De er for fleres Vedkommende i Overensstemmelse med de Standpunkter, som Flertallet her i Tinget har ønsket gennemført ved tidligere Lejligheder. Jeg vilde sætte overordentlig Pris paa, om vi kunde komme dertil, at Afhøringer af fængslede Personer kun kan ske i Retten, at vi kan blive fri for den middelalderlige Tilstand, at Politiet ukontrolleret kan give sig i Lag med at afhøre sigtede Personer, saaledes om vi har læst om, at det er sket ved visse Lejligheder. Det er ganske uanstændigt, at man i Aaret 1929 har skullet været Vidne til Forhold som dem, der f. Eks. har gjort sig gældende under Behandlingen af Edith-Sagen i Randers, hvor en tjenstivrig Politimand i mange Timer — ja, der er nævnt i Pressen gennem Forhør, ukontrollerede Forhør, i 11 Timer — har indladt sig paa at afhøre en Person, der var berøvet sin Frihed. Jeg siger: saadant

noget trænger vi til at faa lukket af for. Vi maa dog erindre, at i det Øjeblik en Person er berøvet sin personlige Frihed, er blevet puttet ind bag Fængselets Mure, er Forholdet mellem den paagældende og Modparten, de offentlige Myndigheder, i den Grad ulige, at den fængslede har Krav paa Samfundets Beskyttelse, har Krav paa, at Samfundet stiller sig paa hans eller hendes Side, i det Øjeblik vedkommende staaer overfor Politimyndighederne. Jeg beklager, at den højtærede Minister har ment det nødvendigt at gøre enkelte Undtagelser paa dette Omraade. Jeg henstiller, at Ministeren gaar ind paa sammen med Udvalget at overveje, om det ikke vilde være muligt at gøre den Ventil, som Ministeren her mener det ønskeligt at bibeholde, betydelig snævrere end det, der nu er stillet Forslag om. Jeg saa helst, at der praktisk talt ingen Adgang var til at etablere ukontrollerede Forhør over fængslede Personer. Men jeg ved meget vel, at der fra praktiske Politifolks Side vil blive gjort gældende, at det undertiden vil kunne være af den allerstørste Betydning, at der er Adgang til i en Fart at stille et eller andet kort Spørgsmaal, hvorved maaske et Alibi kan opklares eller der i meget stor Skynding kan tilvejebringes Klarhed over et og andet Spørgsmaal, som kan have den allerstørste Betydning, men principielt maa jeg holde paa, at vi faar lukket fuldstændig af for alt det, der hedder ukontrollerede Forhør. Vi skal ikke mere have noget af det, der gjorde sig gældende i Randers, eller det, der har gjort sig gældende ved en anden Lejlighed, i Svendborg, hvor Politibetjente gik nede i Arrestkælderen og hersede med nogle Personer, der var sigtet for Brandstiftelse. Vi maa have lukket fuldstændig af for Adgang til noget saadant.

Jeg kunde have ønsket, at Ministeren med Hensyn til § 809 m. fl. havde turdet og villet stille sig paa det Standpunkt, som kom til Udtryk gennem Folketingets Vedtagelse her for et Par Aar siden, nemlig med Hensyn til Spørgsmaalet om, at sigtede kun kan fængsles, naar der samtidig rejses Krav om Iværksættelse af Forundersøgelse. Nu ser jeg nok, at Kravet herom i nogen Grad er svækket ved andre Ændringer i Loven, men jeg henstiller alligevel, om ikke det vilde være rigtigt, at vi paa dette Felt paa ny slog Folketingets Vedtagelse fast som Rettesnor. Og maa jeg saa i øvrigt med Hensyn til det vigtige Afhøringsspørgsmaal have Lov til ganske kort at sige, at jeg er glad ved, at der nu stilles Forslag om en anden Ordning med